

[Hans Nielsen.]

ærede Medlems Tale. Det ærede Medlem sagde i Virkeligheden saare lidt om, hvorledes hans Forslag vilde komme til at virke, man maatte faa det Indtryk, at han i Virkeligheden ikke selv troede ret meget paa det, og det forstaar jeg saare vel. Jeg skal ikke benytte Lejligheden til at komme ind paa en Kritik af dette Forslag, men det undrer mig, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, kan behandle de hjemlige Virksomheder saa slet, som de er behandlet i dette Forslag, thi det er det mest fremtrædende i det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem rejste jo rundt under Valgkampagnen og udtalte, at nu skulde vi af med Valutacentralen, og saa skulde vi i Stedet have forskellige andre Restriktioner, deriblandt Told. Men hvilken Told er der i det ærede Medlems Forslag? Hvis en Industri eller et Haandværk eller andre Erhverv her i Landet kommer i Nød, nu vel, saa skal Regeringen forelægge et Toldforslag her i Tinget. Ja, det er en gammel Parlamentariker, som har siddet her i Tinget i 15 Aar, der anbefaler sligt til Hjælp for nødstedte Erhverv! Man skulde tro, at det ærede Medlem ikke havde Begreb om, hvordan det gaar til, naar der skal vedtages en Toldlov i den danske Rigsdag. Jeg har set adskilligt i de 27 Aar, jeg har siddet her i Tinget, saa jeg har ikke megen Fidus til den hurtige Hjælp, der skulde kunne ydes Erhvervene paa den Maade. Hvis det ærede Medlem endda havde foreslaaet at give Regeringen Bemyndigelse til at udstede Tolddekreter, vilde Regeringen maaske, medens de nødstedte Erhverv endnu var levende, have været i Stand til at hjælpe dem paa den Maade, men naar Regeringen skal forelægge Toldlovsforslag til Hjælp for saadanne nødstedte Erhverv, kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at det bliver en Hjælp, som skal hentes langvejs fra, naar man tager i Betragtning alle de Forhandlinger og Forhøringer, saadanne Lovforslag plejer at være Genstand for her i Rigsdagen.

Jeg ønsker ikke at sige mere om dette Forslag.

Jeg kan ligesom den højtærede Handelsminister anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og at forkaste samtlige de af Mindretallene stillede.

Forinden jeg forlader Talerstolen, vil jeg gerne udtale min Tilfredshed over, at der under denne Forhandling baade ved første og anden Behandling har lydt saa faa Klager over Valutacentralens Ledelse,

som Tilfældet har været. Og jeg føler Trang til at rette en Tak til den hidtidige Chef for Valutakontoret, Direktør Cohn, for det store Arbejde, han udførte, og den Iver og Retsindighed, han udfoldede i den lange Periode, da han havde dette store og besværlige Arbejde. Jeg tror, at alle, der har været Medlemmer af Valutaudvalget, vil slutte sig hertil. I alle Tilfælde er jeg sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ganske deler min Opfattelse i saa Henseende, og nu, da Direktør Cohn har forladt denne Stilling, synes jeg, han fortjener denne Anerkendelse her fra Folketingets Talerstol.

Knud Kristensen: Den højtærede Handelsminister fremsatte den Betragtning, at vi fra Venstres Side vilde ofre baade Hensynet til Beskæftigelsen og Hensynet til den danske Valutas Stabilitet. Dette er jo fuldstændig urigtigt. Jeg har i begge de Taler, som jeg har holdt her ved denne Sags Behandling, netop fremhævet de to Synspunkter, og derfor har den højtærede Handelsminister aldeles ikke Ret til at sige noget saadant. Nej, det, der er Forskellen, er jo, at den Maade, som den højtærede Handelsminister i Spidsen for Regeringen og Flertallet vil løse disse Spørgsmaal paa, finder vi er urigtig, finder vi ikke fører til Maalet, og vi tror bestemte, at de Linier, vi anbefaler at komme ind paa baade med Hensyn til det beskæftigelsesmæssige og med Hensyn til en virkelig Stabilisering af Kronen, er de rigtige, og at en virkelig fast Krone sikres bedst ved den Politik, som vi anbefaler. Den højtærede Handelsminister har lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjort et eneste Forsøg paa at modbevise de Argumenter, som vi fra vor Side har ført frem for netop at bevise, at ad den Vej, vi ønsker at løse disse Spørgsmaal, vilde de kunne løses paa en for Erhvervslivet meget mere sund Maade og saadan, at der kom bedre Orden i disse Forhold.

Den højtærede Handelsminister udtalte ligeledes, at hvis man skulde gaa ind paa vore Forslag, vilde det blive nødvendigt at anvende meget skrappe banktekniske Midler. Vi er ikke af den Opfattelse. Vi tror, ja, jeg kan næsten sige, vi ved, at en Betingelse baade for at øge Beskæftigelsen og for at stabilisere Kronen er, at der kommer Ligevægt til Veje mellem Erhvervene, at der kommer et naturligt og rimeligt Forhold imellem de valutaskabende Erhvervs Vilkaar og de valutaforbrugendes, saaledes at Tilbud og Efterspørgsel kom-